

Lục Tinh Tân Văn

聞新省大

MỖI TUẦN RA HAI KỲ NGÀY THỨ NĂM VÀ NGÀY CHÚA NHẬT

GIÁ BÁN	
TRONG ĐƠN-PHẦN ĐỒNG-DƯƠNG	
Một năm	6 \$ 00
Sáu tháng	3 \$ 50
Ba tháng	2 \$ 00
Mỗi số	0 \$ 06
Bởi chỗ ở	0 \$ 20
ĐẠI-PRÁP VÀ CÁC THUỘC ĐỊA	
Một năm	20fr.00

Số: 567 NĂM THỨ MƯỜI HAI BÁN LẺ MỖI SỐ: 0 \$ 06 24 Octobre 1948 Ngày thứ chín năm 1948

DIRECTION ET ADMINISTRATION : F.-H. SCHNEIDER, 162, Rue Pellerin, Saigon

PUBLICITÉ
ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES
Le centimètre de hauteur sur 0,066 de large.
Le décompte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre quelque soit le caractère employé.
BỔ CẢO
Những lời rao về việc bán bản nếu gọi cho đến Đồn-quan thì Đồn-quan sẽ gọi cho một cái bản để giữ phân minh.

PHÁP-QUỐC TOÀN THẮNG

khắp cả mặt trận
(La France remporte la Victoire sur tous les Fronts)

ĐỒNG-MINH ĐẠI THẮNG (Grande Victoire des Alliés)

TIN. HAVAS

Áu-châu điển-báo

Binh Belgique chiếm thành Ostende, binh Ang-lê nhập thành Douai và thành Lille.

Thừa tướng Clémenceau thường diện-dương ra cho bá tánh hay rằng đã hồi thâu thành Bruges, Tourcoing và Roubaix. Còn ông Deschanel thì nói rằng nay thì mai đất Pháp, đất Belgique và đất Alsace-Lorraine quét sạch, không còn một tên Đức-tặc.

BINH SERBIE

Binh Serbie chiếm Krouchevatz

PHI-CÔNG GARROS

Phi-công Garros bị trọng thương bữa 5 Octobre sau nhâm trong trận Đức-tặc mà bỏ mình.

MẮT TRẦN OISE

Binh Pháp quét sạch tá giang Oise, đánh thâu kinh Oise tới Andigny tới Hauteville binh Ang-lê, Huê-kỳ công phá từ le Cateau tới Guise tấn công, lấy đất Wassigny và Buzuel; từ Oise tới Serre Đức-tặc xếp cánh.

HOÀNG-THỨC BỊ TỬ HÌNH

Tin Russiê báo rằng ông Grand due Nicolas Hoàng thúc Nga-ước lại là cựu thông-soái đại lãnh hùng binh Nga, bị xử tử.

giữa cũng quyết chí liều mình; còn người yêu ở chốn trường an, lo mưu nọ, tình chước kia cho có lương thảo mà chi phí trong việc binh, tuy gọi là cuộc ở yên chung hưởng thái bình, chứ da cũng dộc nếm mặt năm gài cùng Mậu-ước. Nhơn đó nhà nước thấy đồng cái lòng trung hậu của Annam ta, nên mới chỉ sai quan Tổng thống toàn quốc Albert Sarraut là một vị báo quốc cần vương chỉ nhơn, chỉ đức, đem lòng bá-ai qua mà rải khắp cái nhơn cái đức cho chúng ta, lấy lẽ mà hậu đãi ta, xem ta chẳng khác ruộng rà, thì chúng ta cũng nên xưng tụng ngài là một vị công thần đề trợ thay mặt cho cũ nước Langsa lấy làm xứng đáng, lấy làm được lòng chúng ta khâm phục, lấy làm biết thưởng chúng ta rất tốt, thì cái công đức vô lượng vô biên của ngài dường ấy, nếu xây có cơ hội nào mà ngài bàn thừ với ta, có lẽ chúng ta sẽ vui lòng mà làm cho thuận toại. Tỷ như năm 1917, Đức-tặc xâm lăng bờ cõi, bạo tàn chỉ đề trên bộ thì phá cửa đất nhà, giết con nít, đốn bà, cứu lòng độc ác; còn dưới biển thì dụng thủy đình hũy phá tàu buôn, sanh linh trăm nghìn, có ý bắt nhơn, là quyết tâm diệt Đông-minh, đảng chúng qui như thống. Trong lúc ấy ngài lấy lời dạ, cố khuyên mấy triệu đồng bào ta hãy rảng sức cho Mậu-ước vay, được cứu lúc chạy máy cho khỏi con binh hỏa; thì toàn cõi Đông-dương ta rập nhau một ý, từ kẻ nông phu, thương lý, cho đến người phú hào, tài danh đều phan nhau kể từ người nhiều, giúp cho Mậu-ước 47 triệu quan tiền tây, nhờ đó rỗng xây, mới ngăn ngừa Đức-tặc. Chúng ta đã ba phen trợ lực với nhà nước hết lòng, tuy việc chính chiến chưa xong, cho cũng nhờ có sức chúng ta muốn phan lấy một.

Đến nay cơ binh Đông-minh rất mạnh, chiến trí tác thành, công chi anh thành, xưa Đức-tặc đảo sanh; ấy là tại quân sĩ dụng tâm, cho cũng nhờ có thiên địa chi công, mới khiến cho quân nghịch hao binh chết tướng. Nhắc lại mà nghe, kẻ từ giặc khởi năm 1914, thì Đức-tặc thừa thắng một cách khác thường, làm cho đến nỗi kẻ dai, người điếc ở chôn rày sống cũng tăng dần, kinh tâm, lo sợ cho Đông-minh lâm hại. Đến nay vì cơ nào mà sức sức, ấy cũng tại lui ngày chầy tháng lười theo, binh vì, phần nó thì không có quân thì, còn Đông-minh là thì như cũ mà nó tăng; cho nên nó càng ngày càng đàng, cũng vì không thể chi trì; còn Đông-minh ta càng ngày càng mạnh thì tại nhờ có Huê-kỳ với chủ địa

đồng tâm một thừ hư lẫn họ. Chẳng những là Đông-minh trọn thắng thì chớ, mà lại còn thâu phục đầu Bulgaria (bun-ga-ri) trong một ít lâu nữa tới đây chẳng khối tại diệt Thổ-nhĩ-kỳ (Turquie) ở Đức, Áo có chừng nan minh, nguy vu đáng tịch. Vì làm sao? Là bởi chúng nó bấy lâu liên hiệp cùng nhau hôn nước. Đức-tặc lấy Áo-ước làm tá dục, dụng hai nước nhờ ấy làm hứu chi, để nay mà tả hứu tương lý, thì ác có bỏ bại hơai.

Nhơn đó cho nên Mậu-ước ta có lòng trông cậy quốc dân ta cả thảy.

Viên quan, hươg chức, sĩ thừ, binh, dinh, nam, phụ, lão, ấu, đều trái mặt nghĩa, phơi ga, trung, tác hiệp cơ mưu, kẻ của, người, công mà làm cho cuộc dinh do trên trườg bách thành. Vì vậy nên ngày nay mới mở hội quốc-trái lần thứ tư này nữa. Một là có ý muốn cho chúng ta chen vai với các quân hạt cho có thế, có chúng; hai là lấy đồng tiền làm căn bản cho có thể mạnh mà đánh rốc quân nghịch được có như thống sơn hà, thì chúng ta cũng nên nương theo cái dịp Đồng-minh đắc thắng này mà cùng cố gắng.

Viên quan, hươg chức, sĩ thừ, binh, dinh, nam, phụ, lão, ấu, đều trái mặt nghĩa, phơi ga, trung, tác hiệp cơ mưu, kẻ của, người, công mà làm cho cuộc dinh do trên trườg bách thành. Vì vậy nên ngày nay mới mở hội quốc-trái lần thứ tư này nữa. Một là có ý muốn cho chúng ta chen vai với các quân hạt cho có thế, có chúng; hai là lấy đồng tiền làm căn bản cho có thể mạnh mà đánh rốc quân nghịch được có như thống sơn hà, thì chúng ta cũng nên nương theo cái dịp Đồng-minh đắc thắng này mà cùng cố gắng.

Om của gòi đầu năm, là người phụ ơn Pháp-ước,

Quốc-trái tân-văn

(Au sujet de l'emprunt)

Nghĩ rằng: Từ khi nhà nước Đại-pháp thuồng quân xứ Nam-kỳ ta đến nay đã sáu chục năm từ đều lấy lòng khoan nhơn đại độ mà báo dưỡng chúng ta, chỉ lo có một bề là muốn làm cho chúng ta mau mở mang tài trí cũng như có tranh cái sự phú cường cùng chư-quốc. Vì vậy nước Nam ta ngày nay tuy chưa gòi rảng thừ phư, song sánh với mấy trăm năm xưa, thì cũng nhờ có nhà nước ra công tài bồi vun quên mới được triển phi để bồi dưỡng, vũ trụ quy nga, kể khó đời ra giàu, người ngư trở nên thông thái; trước con mắt của chúng ta đã thấy đồng cái thân của chúng ta khỏi chôn bụi lầy, hết sa nơi hãm tình thì sanh lại cái công ơn Đại-pháp như như chất bạch chùng, như biển rộng minh mông. Nếu không kể làm tòi con mà biết chiêm tiền cố hậu, đâu cho không vong bốn cách niếu ai nữa thì cũng nhờ cái nghĩa liêng

hiệp trong thân của ta với nhà nước Langsa chẳng hề quên đượg.

Kể từ ngày Đức-tặc đại khởi hùng sư, đem lòng tàn nhẫn phá hai Mậu-ước ta đến nay, thì ai ai cũng biết 4 năm dư nay dân tộc Langsa bị vô lương chịu giầy sanh đap, nỗi tuyệt năm sương, lầm kẻ tạo-ơng, nhiều trang từ tiếu, vào sanh ra tử, mũi đạn lăng tên, kẻ sát chàng toàn thây, vợ con con ngát người trẻ mở cõi hãi hươg, già có quần gian nan, dân cho ai dạ sát lòng người nghe cứu thām cứu tương đời trong luy. Ấy là đều trực ần cấp những kẻ chỉ nhơn thì vậy, hươg chi ta đã biết đồng nhà nước Đại-pháp đã thật có nghĩa lớn, có ơn sâu với ta bấy lâu, đâu ta mắt không thấy quā, cho tại nghe lời cũng đồng lòng, nếu nghĩ lại cho công thì có lý nào mà chúng ta làm mặt ngơ tại điếc cho đặng. Bởi vậy cho nên trở 4 năm dư chúng ta lớn bề đều hết lòng vũa giúp: Kế mạnh thì tưng chinh noi Mậu-ước, dộc đem gưi óc ta đến người rau sát đất, đầu hó thay da

chấn động cõi Việt-nam, chừng ấy có gọi chi đều hậu bạc. Lấy đây mà suy thì cái cuộc an nguy chúng ta ở lòng nào mà chẳng chung lo cùng mẫu-ước.

Đến nay chúng ta lại hăng đảng cái cuộc chính chiến lúc này Đông-minh cả thặng đã gần tra đặt cái mối thù nhà, khi chúng ta cũng nên thừa cơ hội này xụ phụ kẻ ít người nhiều mà làm cho dứt đường hậu hoạn. Chúng ta phải nghĩ: Những kẻ ra đường tên, mũi dạn, còn chẳng nại cầu vì quốc vong xạ thay, há hưởng chúng ta là kẻ tựa thì an nguy, có một cách lấy của cha thàn thì có lấy lời làm nhục. Mà lại quân lương là quốc-mạch, thì giải ấy cơ-quant, nếu chẳng lo thiết sách cho vững toàn, thì ắt chẳng khỏi quân tâm thối chi. Vì vậy cho nên nhà-nước hết lời phủ hực, chỉ trông cho ai này sẵn lòng, một mai đầu trừ Đức-tặc xong, thì bao nhiêu quốc-trái cũng lại hoàn hồn lại. Nhà-nước lúc này hữu ới, quốc dân ta chờ khá phần tâm, nếu phen này mà không kết nghĩa chỉ thâm, thì còn dự cơ hội nào nữa mới làm cho ra về.

Vấn Mẫu-Quốc ta tuy chẳng phải là quê hương quán thuộc của ta thì mặc lòng, song chúng ta đã ra mắt làm tôi nhà nước Langgã an chịu với nhau hơn sáu mươi năm dư. những lễ tục giao tiếp cùng lời ăn tiếng nói đã thâm nhiệm lắm rồi, chừ ra những kẻ nào oi-đọa, không hay lo phương kế làm ăn, tự tập theo thói-giã-mang thì mới là không biết công ơn nhà nước; chớ còn những người có gia tư, thế nghiệp chẳng nhiều thì ít, với những trang quyền quôĩ can đai, chẳng lớn thì nhỏ cũng đều nhờ có nhà nước dung dưỡng bao bọc mới ra bề. Nếu ngày nay Mẫu-Quốc ta xây gặp cơn binh cách, kẻ nắm gai, người nắm mật, kẻ ăn tuyết, người uống sương nơi chốn chiến trường, còn những ta ở nhà, lều kính cửa cao, ăn no mặc ấm, lên xe xuống ngựa mà còn đâm lòng ta thiết, chi than co một điều túng thiếu, kẻ trời, người sực, cứ việc trọc thủ bàn quan, rồi một ngày kia vật ngã bệ xiêu, liêng-lữ đến chúng ta chẳng những là chúng ta đem thân làm tôi đưa nghịch thì chó, mà lại hẳn còn bị chur quốc chế bai chúng ta là kẻ bất trung v cổ chủa. Lâm cơn ấy dẫu cho mình có hết lòng kính phục cho mấy đi nữa chúng cũng không tin, rồi hóa ra việc bất bình, tấn thối lưỡng nan, thì cái lương tâm của mình nó riêng hồ với mình biết mấy. Chi cho bằng nhơn dịp nhà nước ta số câu ta, ta hết lòng vì nước phân ru được cho có kẻ vận trù v vi ộc chi trung, cho có người quyết thắng v thiên lý chi ngoại. Số dĩ là có kẻ trong người ngoài đầu gạt với nhau binh vực nhau mà trừ tăng khừ bạo thì đã dặng nhà nước mang ơn và lại chúng ta cũng dặng danh thơm tiếng tốt. Xét lại chúng ta làm tôi nhà nước hơn sáu mươi năm, tuy gọi là thuận thảo mọi đường, song từ ấy nhữn nay thật chưa có công chi cho đáng nên cái ân tạc. Nay gặp dịp can qua vận động mà chúng ta hết lòng vì quốc táng tư, thì chẳng có cái kỷ-niệm nào cho đáng ghi, đáng nhớ lâu dài cho bằng cái đức của chúng ta làm phải nghĩa trong hội này.

Đã hay rằng năm nay mùa màng thật bạc, phong vũ bất điều, tương lại nhà nước cũng biết điều ấy là đều

thất ngã nguy khốn của dân, thì có lẽ nào mà chẳng đem lòng thương xót. Song nghĩ vì việc quốc trãi là việc công cộng, mỗi người trong nước đều phải có một cái nợ riêng ràng buộc theo phần sự mình phải làm chẳng nên thối thất. Nhà nước cũng dư biết buổi trước Annam ta nước nghèo thế yếu, làm con/loan lạc, lệnh ra buộc ai này phải quyền nạp quân lương, chẳng hạn kẻ khô, người giầu phải lo cho kham phần sự, nếu ạt-trẻ nãi thì cứ việc thì hành, làm lúc sạch tiền, thâu bạc, nhiều phen hết cửa sạch nhà, thì có mấy dám than van. Phương chi này nhà nước langgã đã mở rộng đường để cho mọi người thông thả mà cư xử lấy bản phận mình, thì mình cũng nên kềm phương thế nào tự tiện mà cho nhà nước vay, nhờ lấy đồng tay, tấn binh cho chóng, may mà nhà nước dặng tọng thắng, thông nhất dư-đỏ rồi có lẽ cũng nhờ đến bạn ta là kẻ trung thành mà ban ơn một cách thâm hậu.

Vậy thì chúng ta hè; chớng rường, mở tử, khui tuối bạc rạ, giúp cho nhà nước Langgã kỳ này hơn kỷ trước.

TRẦN-QUANG-VĂN
Instituteur à Gò-cong,
cần khẩu

Học mới, sách mới (Ouvrages scolaires)

(Tếp theo)
Trong hai loại nhiều tiếng khó lòng giảng nghĩa cho cả thầy giáo nữa, như là chữ *sérénité*, chữ *négliger*, chữ *âme*, chữ *naïve*, v. v. bởi vì toàn là những chữ mà không thể nào lấy cái vật gì để cho trẻ con mực-kịch được.

Đó là một thí-dụ trong biết bao thí-dụ khác, khiến cho các ông giáo các trường Pháp-Việt chuyên về lớp trẻ con nên chịu khó tìm các bài học thiết để hiệp với lực học trẻ con, để học trò dễ chép xong bài thì liền hiểu ngay được. Và lại những lớp trẻ con mà dạy tiếng Pháp là cốt để cho trẻ con học những tiếng chỉ về các vật hằng ngày xem thấy, thì mới có thể dần dần tập làm bài bằng tiếng Pháp được. Chớ lẽ đầu lại ra bài bỡ thờ như vậy. Đầu cần nhất là việc soạn các thực sách dạy tiếng Pháp riêng cho trẻ con ta, lại phải những tay sù-phạm ta, am-hiểu tri-hồ-độ trẻ con thuộc nhà, thì mới soạn được những sách thực là đắc dụng. Như vậy thì mới có được các ông giáo những trường Pháp-Việt mới nhận việc quan trọng nhất trong các sách nhiệm của các giáo-viên.

AU-CHÂU CHIẾN SỰ (Autour de la guerre)

Đức-áo đầu chẳng phục Đông-minh. Thổ-nhĩ ất tư hoà cùng Liên-liệp. Binh Pháp chiếm thành Loan. Đức-tặc rút về mặt trận Meuse mà cư hiềm. Tiếng chuông reo mông hấy còn ngân, đã có tin khác báo tiếp rằng: binh Đông-minh chiếm Roulers, Italie chiếm Durazzo, Serbie thù thanh Nisch. Vấn biết đó là cơ giục phe Đức-tặc phải gấp hoà, song chưa phải gấp. Cơ ngặt cho phe Đức-tặc hơn hết, 1° là nước Bulgarie đình chiến cầu hoà, làm cho phe Đức-tặc phải bỏ Roumanie, lại nghệt dặng thủy đạo, độn thủy-thuyền, phóng lòi thủy, hết thế vận lương; 2° binh Serbie lấy thành Nisch rồi, thì đoạn đàng thông của Đức-tặc với Turquie, từ đó Berlin qua kinh thành Constantinople. Non nước ấy, quân sĩ lại gần lòng, trong nước mong sanh nội loạn. Như trong nước Autriche công thợ đều phở việc, lần

lần trở nên một cuộc biến loạn tại thành Prade, ngôi bầu muốn long-lay; còn trong nước Allemagne thì dân mong phân Đức-quyền, bọn cân-vương treo án. Dân Đức-quốc hân Đức-quyền cho đến nỗi dám nói phạm thượng rằng: Bấy lâu Hoàng-đế hằng phóng chiếu trần cho bá-ánh, phải liều hoàng-sanh vì nước, nay bá-ánh xin thâu-hoàng phải liều ngọc-hệ vì dân; phải nhường ngôi, cho để nghị việc hòa bình giải giáp.
Tại vậy nên phe Đức-tặc xin miễn chiến cầu hoà, nhất là nước Turquie hăm rằng: Nếu Autriche với Allemagne mà tỉnh chẳng xong, Turquie — không lý để đến đổi thành Constantinople ra tro — từ nhiên phải buộc mình từ hoà cùng Đức-quốc.
Phe Đức-tặc đứ có tư thơ qua Huê-Kỳ, cùng Đức-Giám-quốc Wilson xin miễn chiến đặng nghị hòa, cứ theo lời điễn của ông Wilson ngày 8 Janvier và 9 Septembre mà làm để nghị luận.

Ông Wilson đáp rằng muốn đặng miễn chiến, Đức-tặc và nội phe trước phải rút binh xuất ngoại mấy chỗ chiến đoạt của chư quốc Đông-minh; Đức-tặc vâng, song nói, khi xuất ngoại rồi, để mượng binh Hoa-lang (Hollande) là binh nước Trung lập vào giữ thế. Phan lễ ấy, từ nhiên Đông-minh há chịu cho: cơ ấy nên ông Wilson trả lời rằng:

- 1° — « Cách đem binh xuất ngoại đặt chiêm và điều buộc về sự miễn chiến phải để cho bộ Nghi-viên lược-trấn của chư quốc Đông-minh gồm quyền liệu định »
- 2° — Nếu thủy-đạo Đức-quốc có mớng lòng tăng bạo, làm chuyện bất-nhơn, vì luật van bang buộc về binh cách, thì Đông-minh chẳng hề chịu cho miễn chiến bao giờ ;
- 3° — Đông-minh chẳng kháng luận bản với các đế-quyền vô đạo những bấy lâu tại vì Đức quốc »

Lời ông Wilson đáp như vậy, chưa biết Đức-tặc liệu thế nào, song theo ngu kiến tôi tưởng đầu thế nào. Đức-tặc cũng phải vâng, dẫu thế nào vua Đức-quốc cũng phải nhường ngôi, bằng chẳng ất sanh đi biến Vua-Đức quốc mà phải nhường ngôi; là tại lời đáp của ông Wilson trong diên thứ ba trên đó, rằng: Đông-minh không chịu luận bản với cái đế-quyền phi nhơn phi đạo đã bấy lâu cầm giăng Đức-quốc. Và lại dân Đức-quốc nóng việc hòa bình như lửa dầu lông, ông Wilson lại nói như vậy, thì có khác nào xúi dân Đức phở vua; ấy là lời nói kẻ của ông Wilson, giục lòng Đức-dân, muốn hòa, trước phải đập đổ Đế-quyền rồi sẽ. Còn như lời tôi nói Đông-minh đầu buộc các đế nào, Đức-quốc cũng phải vâng là tại vậy: Chưa biết Đức-tặc xin miễn chiến nghị theo chi trong chăng, mà nước Turquie đã nghị diên từ thơ qua Huê-kỳ và Anh-lê xin đình chiến lập tức mà luận hòa theo ý ông Wilson, đã phở bừa 8 Janvier trong kỷ diên-thuyết; nhất diên từ thơ qua nước Autriche (Áo-quốc) mà phân rường minh muốn hòa từ: Đức-Áo hai nước đặng tin, liền trả lời xin Turquie rằng đợĩ coi Đông-minh hiện cho việc xin miễn chiến thế nào, rồi sẽ. Đức-Áo trả lời như vậy, xin Turquie như vậy, mà Turquie làm thinh, cứ việc lo tới hoà, không thêm kẻ đểm. Nhưng ấy, nếu Đức-tặc chẳng phục ý lời giao của Đông-minh, không miễn chiến, không nghị hòa, Turquie nhữn ra tiền riêng với Đông-minh, bỏ Đức-Áo, Đức-Áo đợĩ gì chịu nổi ? Chẳng những phải sợ Turquie hòa từ với Đông-minh mà thôi, mà cũng phải sợ cho Áo-quốc (Autriche) con tưng nước rồi không hề không quyền trong cơn ngộ biến. Vì cơ hội ấy, nên Đức-tặc dấn thế nào cũng phải phục Đông-minh mà gờ rồi.

LÊ-HOÀNG-MŨU.

Thuộc điều hiệu CANON

BAO-XANH

Đã ngon mà lại rẻ tiền

— Cậu lính Hai-mươi-ba này thiệt là lịch sự trai!
— Vay chớ, mấy không thấy nó cứ hút thừ thuốc DOLLAR hoài sao ?

Thuốc gói chữa vẩn hiệu GLOBE
LÀ AI CỨNG DA VÀ SỐ TRƠN DIỆU

Có một mình hãng Denis Frères trả
Thuốc này mà thôi.

THUỐC HAY
(Le meilleur des médicaments)

Nếu cha-lùn đau tí tí, ớn không
được tiền, trong bao tử hay đau
bọt khí chập, biếng ăn thì cha-lùn
hãy mua rượu Quina Gentiane
mà uống thật lỳ nhờ trước bữa
cơm, rồi sau bữa cơm uống một
lỳ nữa.

Rượu này có bán trong các
tiệm bán rượu.

LỜI BẢO CẦN KIỆP

Chưa khám qua chỉ tưởng lầm rằng hát
thuốc nhiều thì phải mang bệnh, mình mang
bệnh là tại mình không biết tạo thuốc mà
hết, họ thế nào hát thế này làm sao không
hết?

Chưa khám qua chỉ hát được thứ thuốc
Cigarette Diva cho uống, mua hát
đều nhiều cũng có hại, mà còn thơm tho này
chàng trong cổ

Có bán trong các tiệm bán rượu.

Tại nhà in ông F.-H. SCHNEIDER
7, Boulevard Nordom - SAIGON

KIM, VĂN, KIỀU, ông P. Trương-Vinh-Kỳ
in lại rồi.
Không hình 1500: Có hình 2500: Tiền
mà 0210.

ATELIER de GRAVURE sur MÉTAUX & MARBRES
En Tous Genres
Prix Modérés

NG. CHI-HOÀ
GRAVEUR
42, Rue Amiral-Dupré. - SAIGON

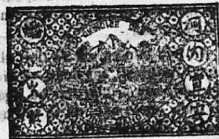
Kính trình chư quý vị tôi có lập TIỆM KHẮC
DẤU ĐỒNG VÀ MÙ THÙNG (TIMBRES CUIVRE ET
CAOUTCHOUC) bằng đồng, chạm mô bia đá cẩm
thạch đá mã (pierres tombales), có đủ thứ con
đồng lo. Quý khách muốn dùng kiểu nào xin gửi
thư cho tôi thì tôi sẽ gửi catalogue cho coi vừa
ý kiểu nào thì tôi sẽ làm cho vừa ý và tính
giá thật rẻ, thì rất đẹp ơn vô cùng.

Rượu TONI-KOLA SECRESTAT là rượu
bắt bớ hơn các thứ rượu khác, đã được
đề vào tại thành thế rượu rất vô sánh.

Hãy uống thử thì mới biết lỳ
TONI KOLA
Mình hãng DENIS Frères trả mà thôi.

Nhà DENIS Frères tại Saigon rao tiếng
cho các bạn hàng rằng: Các thứ rượu khác
của hãng rất kỳ càng. Hàng này, lòng gửi
bên giá và mua rượu cho không quên là
phải có xin thì đúng.

**HÃY HỎI
THỨ HỘP QUỆT
HIỆU NÀY**

**LÀ THỨ TỐT
HƠN CÁC THỨ
KHÁC**

PHÁP ĐÔNG THUỐC BỒ VÀ TRỊ ĐÂM
THIỆT HIỆU LÀ
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
Của ông lương-y GUILLIE

Từ tám mươi năm nay thuốc ELIXIR có chế
đương của quan lương-y Guillie lấy làm thần hiệu
trong những bệnh HƯ PHẾ, đau trong TÍ VỊ, đau
nơi TRÁI TIM, ĐAU GÁI, ĐAU MINH, RẾT VỎ
ĐÀ, bệnh CHỚT RƯỚC, BỆNH KIẾT, BỆNH HO ĐÀI,
BỆNH CỨM, GHỀ CHỐC NGOÀI DA và bệnh có
TRÔNG LẠI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC XỎ rất tiền và rất hiệu
nghiệm làm cho HUYẾT RA TINH KHIẾT. Những
bệnh gốc bởi ĐÂM hay là MẬT phát ra thì uống
mô hay lỳ.

Nếu thì thuốc trị ĐÂM mà không có đầu ký
tên PAUL GAGE thì chờ đúng.

LẠI CÓ MỘT THỨ
THUỐC HOÀN XỎ
này cũng rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux
của quan lương-y Guillie.

Chánh nhà thứ thuốc này là nhà: PAUL GAGE PHA, một ông
bạn chí y anh, đường GRENELLE ST GERMAIN môn số 8,
ở tại 80 (thành PARIS)
và TRONG CÁC ĐƯỢC PHÒNG ĐỀU CÒ BÁN

KHOAN CHẤT THỦY
(Nước suối tinh khiết)

VICHY
PHÁP-QUỐC-TUYÊN
VICHY CÉLESTINS

Có bán nguyên vẹn | Trị bệnh đau Thận, bệnh đau đầu-đau-đầu, bệnh Phong-
và sưng ve. | Thuyết-lâm-bệnh (kể) - Sau mấy chỗ 180-180.

VICHY GRANDE-GRILLE | Trị bệnh đau gan
và bệnh ĐAM.

VICHY HOPITAL | Trị bệnh thương tí, thương nhiệt.
thực vật những 60 giờ mợ, khi mua phải hỏi các triệu
thứ được vào mình nước uống.

VICHY-ÉTAT ĐIỀU TỬ

GEL VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối Kỳ Ma ve. -
Có hộp và có ve.

PASTILLES VICHY-ÉTAT | mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 1
huyền thì dễ tiêu hóa.

COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT | dùng để cho mình đẹp nước mặt
(môi-khí-chất). | cũng có bán

**ĐI A HÁT AN-NAM
BẮC-KY CAO-MÈN KHÁCH,
LANGSA, vân vân**

ĐI A CỤ SE BỒI ĐI A MỚI ĐƯỢC
Xin hỏi cách thức
NƠI HÀNG

Berthet, Charrière và Công-Ty
ở đường Kinh-lập, môn bài số 68
+ + SAIGON + +

Phải nói cái nhân này DISCOGRAPH, các máy nói Pathé,
đây là một hiệu-là chủ tạo các máy này.

Le Directeur-Gérant: F.-H. SCHNEIDER
Ecriture l'insertion.
Saigon, le 19

Berthet le tirage à l'impression est
fait par la lithographie de M. SCHNEIDER
à Saigon, le 19
Le Maire de la Ville de Saigon